

בבית המשפט העליון בירושלים

בר"ע 1234/92

בפני: כבוד השופט ת. אור

המבקש: יונתן לוריא

נ ג ד

המשיבה: הפניקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט
המחוזי בתל-אביב יפו מיום 26.2.92
בתיק א. 1626/91 שניתן על ידי כבוד
השופטת ה. שטיין

תאריך הישיבה: כ"ג באלול תשנ"ב (21.9.92)

בשם המבקש: עו"ד א. מי טל

בשם המשיבה: עו"ד מ. גנות

ה ח ל ט ה

1. המשיבה הגישה נגד המבקש כתב תביעה כשעילתה מבוססת על הסכם מיום 21.2.91 בין הצדדים. על פי סעיף 10 של הסכם זה התחייב המבקש לספק את שירותיו כסוכן ביטוח באופן בלעדי למשיבה בלבד, למשך תקופה של שלוש שנים. לאור התחייבות זו, ובהסתמך גם על התחייבות המבקש למכור פוליסות בשיעור שהותנה בין הצדדים מידי שנה, זכה המבקש להטבות ממשיות ביותר, כקבוע בהסכם בין הצדדים לטענת המשיבה, הפר המבקש את ההסכם על ידי כך שהתקשר עם חב' ביטוח "אריה" והתחייב למכור פוליסת ביטוח חיים מטעמה. עתירת המשיבה בתובענתה היא, שיוצא נגד המבקש צו מניעה אשר יאסור עליו למכור פוליסות ביטוח חיים שאינן מוצאות על ידי המשיבה וכן לפיצויה על הנזק שנגרם ועלול להיגרם לה על ידי הפרת המבקש את המוסכם בין הצדדים. המבקש עתר לבית המשפט לדחות התובענה על הסף. לטענתו, סעיף 10 של ההסכם בין הצדדים הינו בלתי חוקי, בהיותו הסדר כובל במונח חוק ההגבלים העסקיים תשמ"ח - 1988 (להלן - ה"חוק"), ועל כן, אין לבסס עליו כל עילת תביעה בית המשפט דחה בקשה זו ועל כך הוגשה בקשה זו לרשות ערעור.

2. דין הבקשה להדחות, אכן, צד להסדר כובל מבצע עבירה פלילית לפי סעיף 47 (א) (1) לחוק וכן עוולה בנוזיקין, כאמור בסעיף 50 לחוק. אך כך הוא רק אם לא קיבל אישור של בית הדין להגבלים עסקיים להסדר הכובל כאמור בסעיף 9 לחוק, או שלא קבל היתר זמני לפי סעיף 13 לחוק, או פטור לפי סעיף 14 לחוק (ר' סעיף 4 לחוק). במילים אחרות, ניתן לראות הסדר כובל כבלתי חוקי, רק אם לא נתקיים בו אישור, היתר זמני או פטור כאמור. עצם היות ההסדר כובל כשלעצמו, אינו עושה אותו לבלתי חוקי. בעניינו, כל שנטען על ידי המבקש הוא שסעיף 10 לחוזה בין הצדדים הנו הסדר כובל, אך ללא טענה שלא ניתן למשיבה אישור, היתר זמני, או פטור כאמור, להסדר כובל כזה. משכך, רשאי היה בית המשפט לצאת בשלב זה של הדיון מהנחה, שאין המדובר בהסדר כובל אסור ולבתי חוקי (בהנחה לצרכי הדיון כאן שהמדובר בהסדר כובל). גם לו היה נטען הדבר, צריך היה הוכחה, ומשלא צורף תצהיר לבקשת המבקש לדחייה. על הסף, ממילא לא אומתו העובדות הדרושות לצורך דחיית התביעה על הסף.
3. מהטעם האמור, בצדק נדחתה בקשת המבקש. אוכל להוסיף, למעלה מהצורך, שהשאלות המשפטיות המתעוררות בתיק זה - ביניהן השאלה אם ההסדר הנו, מעיקרו של דבר, הסדר כובל; והשאלה של תחולת ויישום סעיף 31 לחוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג-1973 במקרה ומדובר בהסדר כובל שהנו בלתי חוקי - שאלות נכבדות הן, שראוי להן שתידונה לאחר הנחת תשתית עובדתית מלאה, ותוכרענה בסוף הדיון ולא בדרך דחייה על הסף.
4. על סמך כל האמור לעיל דין הבקשה להדחות, המבקש ישלם לאוצר המדינה סכום של 5,000 ₪ להיום.

ניתנה היום כ"ג באלול תשנ"ב (21.9.92).